

κάμετε μεγάλοι κρύτοι· έμεις δὲν ένοικιάζομεν δωμάτια εἰς ἀνθρώπους μὲ τέτοια ἐπαγγέλματα.

* *

‘Η Κα. Ζ. δεικνύει εἰς τὸν μικρὸν τριετῆ μίση της εἰκόνα δώρακαν παριστάνουσαν τὸν ἄγιον Ιωάννην.

— Βλέπεις; λέγει, γιατὶ ἡτον πολὺ φρόνιμος ὁ ἄγιος, δὲ Θεὸς τὸν βροχεύει καὶ τὸν κάμνει τόσον δώρακον!

— Ω! λέγει ὁ μικρὸς ὡς διστάζων, δὲν εἶναι ἀλήθεια αὐτὸς, μαμά. Ὁ ἄγιος φρίνεται ἐτοι φρόνιμος, γιατὶ ναι κολλημένος μὰ, δὲν μποροῦσε νὰ κουνηθῇ, θὰ ἔβλεπεις! . . .

ΑΛΗΘΕΙΑ

Τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἀποστερήθην τῷ 1832, διὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Εὐρώπης, τοῦ πλείστου μέρους τῆς πατρώκας αἰλορονομίας, καὶ δεσμευθὲν ἐν δυνάματι τῆς ἐλευθερίας ἐντὸς στενοῦ πνιγηροῦ αἰλωβοῦ, ἡδικήθη Βεβαίως οἰκτρῶς. ἀλλὰ καὶ ἡ Εὐρώπη ἐτιμωρήθη, ἀξιώσασα, πασὶ τὰ διδάγματα τετρακοσίων ἐνικατῶν, νὰ συμβιβάσῃ ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὴν συνύπαρξιν τῆς ἐλευθερίας ἥτις, δεσμοὶ μικρὰ καὶ ἀνὴραι, ἀποβαίνει παντοδύναμος, μετὰ τῆς καταδυναστείας, ἥτις ὅσῳ καταθλιπτικῇ καὶ ἀνὴραι, ἀποδεκίνει ἀσθενεστάτη. Ἡ Εὐρώπη δὲν παύει ἀμηχανοῦσα περὶ τοῦ πραγκτέου· καὶ νῦν μὲν ἐπιχειρεῖ πολέμους καταστρεπτικούς, νῦν δὲ ἀναγκάζεται νὰ καταδαπανᾶται εἰς προπαρακευάς οὐδὲν ἡτον ἐπιζημίους τῶν πολέμων. Ἐπείσθη μὲν καθ’ ὅλα τὰ φαινόμενα ὅτι τὸ ακθεστὸς δὲν εἴναι δυνατὸν νὰ διατηρηθῇ, δισταζεὶ ὅμως ἐτὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀναπλορώσεως αὐτοῦ. Ἡ κατοχὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἴναι ἡ πέτρη τοῦ σκανδάλου, δὲ Λίθος τοῦ προσκόμματος, εἰς ὃν προσέκοψαν ἄχρι τοῦδε πάντα τὰ περὶ ἀνοικόσεως χριστιανικῆς κυριαρχίας ἐν τῇ Ἀνατολῇ βουλεύματα. (Παπαρρηγόπουλος).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

••• ‘Ο Ἀλέξανδρος Δυμάς, ἔχων ἀνάγκην χρημάτων — καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπωμεν, ὅτι ἡτο δι πατήρ — ἔχραψε πρός τινα τραπεζίτην παρακαλῶν αὐτὸν νὰ τὸν δανείσῃ διὰ μερικοὺς ψηνας ποσόν τι.

‘Η ἀπιστολὴ, ἥτις ἡτο γεγραμμένη μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ πνεύματος, ἔφεσεν εἰς τὸν πρὸς ὃν δρον τῆς, καὶ δὲ λαβὼν αὐτὴν, ἀφ’ οὗ τὸν ἀνγγιωσεν, ἔκρινεν ὅτι δὲ γράψκας αὐτὴν δὲν εἴναι ἀνθρώποις ἴκανὸς νὰ πληρωσῃ τὸ χρέος του· ἐν γιατὶ λέξει, ἡρόηθη.

Τὸ αὐτὸν ἐκεῖνο ἐσπέρχεις δὲ τραπεζίτης εἴχε προσεκλημένους εἰς τὸ γεῦμα. Μεταξὺ τῶν προσεκλημένων ἦσαν καὶ τινες λόγιοι, οἵτινες ἔκκυαν μεταξὺ ἄλλων πολὺν λόγον περὶ αὐτογράφων ἐπι-

στολῶν, ὡν τινες, πωρίντα καλάμων δοκίμων, ἐπωλήθησαν εἰς μυθιώδεις τιμάς.

— Τὴ δληθεία; διπέλασθεν ἐρωτήσας δ τραπεζίτης. Τῷ ὅντι τὰ πράγματα αὐτὰ ἔχουν ἀξίαν, καὶ δύναται νὰ τὰ πωλήσῃ τις;

— Βεβαίως! ἀπεκρίθη εἰς τῶν συνδαιτυμόνων· μία δώρακα ἐπιστολὴ τοῦ Οὐγγάρου, τοῦ Δαμαρτίνου, τοῦ Θιέρσου, τῆς κυρίας Σάνδ, δύναται νὰ πωληθῇ μὲ ἵσον βάρος τραπεζικῶν γραμματίων.

— Τὶ λέγετε περὶ μιᾶς ἐπιστολῆς τοῦ Ἀλέξανδρου Δυμᾶ; διπέλασθεν δὲ οἰκοδεσπότης — αὐτῆς παραδείγματος χάριν;

Καὶ συγχρόνως ἔσχαγαγών ἐκ τοῦ κόλπου του ἐπέλειπε τὴν ἐπιστολὴν.

— Σάξ δίδω πέντε χρυσᾶ λουδούκιεια! ἀπεκρίθη δ φιλόμουσος συνδαιτυμών.

— Ἀπεδέχθη τὴν συμφωνίαν! ἐπανέλασθεν δ τραπεζίτης.

Καὶ δι’ ἔκατον φράγκης ἐξεποίησε τὸ ἐσπέρχας τὴν ἐπιστολὴν τοῦ μεγάλου συγγραφέως, πρὸς δὲν ἡρόηθη τὴν αἰτηθεστεν χάριν τὸ πρωΐ.

••• Μέχρι τοῦδε εἰδόμεν πολλοὺς τρόπους γραστοποιήσω, τοὺς μὲν τῶν δὲ παραδοξοτέρους. Βεβαίως δύως πάντας ὑπερβάνει κατὰ τὴν πρωτοτυπίαν ἡ ἐπομένη, τὴν δποίαν μετεγειρίσθη ἐσγάτως εἰς τῶν πρώτων ἐμπορρορχητῶν τῆς Μασσαλίας.

Οὕτος, δπως γνωστοποιήσῃ εἰς τὸ Κοινὸν τὰ προϊόντα τῆς τέχνης του, κατέφυγεν εἰς τὸ ἀπλοῦν μέσον τοῦ νὰ ἐνδύσῃ ἀτομόν τι, ἔχον εὔρυθμον τὸ σῶμα, διὰ μαύρου ἐνδύματος δεσμού ἔνεστι τελείως κατεσκευασμένου, ἐπὶ τῶν νώτων τοῦ δποίου, οἱ συναντῶντες τὸ πρόσωπον τοῦτο ἐν ταῖς δῖοῖς, ἡδύναντο νἀναγνώσωσιν εἰς γράμματα δώρακα κεντημένα τὴν ἐπιγραφὴν τοῦ καταστήματος:

Μέγα ἐμπορορραπτικὸν κατάστημα

‘Οδὸς «Παραδείσου», ἀρ. 19.

••• Οἰόκληρος ἐρδυμασία ἀρτὶ 25 μέτρον φράγκ.

Δὲν εἶναι πρωτότυπος τωράντι γνωστοποίησις; Φαντάσθητε τώρα δπόσον ἀστείας συνεπείκις θὰ εἴχεν ἡ γνωστοποίησις αὐτη, ἀλλὰ δ φορῶν τὸ ἐνδύματος κατέβαινε λ. χ. εἰς τὸ θέατρον, καὶ ἐκάθητο ἐμπόδιος κανενὸς ἄλλου δράπτου, δεστις ἐλθὼν ἐκεῖ ἵνα δικυκλάσῃ, θὰ ἡτο ἡγαγκασμένος δ ταλαπίωρος νὰ ἀναγνώσῃ καθ’ ὅλον τὸ διάστημα ἐπὶ τῆς δράχεως τοῦ ἄλλου τὴν γνωστοποίησιν τοῦ ἀντικήλου του!

••• Κατὰ τὴν στατιστικὴν τοῦ δόκτορος Επεγέλ οἱ ἀπὸ τοῦ 1829 μέχρι τοῦ 1879 καθῆλην τὴν γῆν κατεσκευασμέντες σιδηροδρόμους ἔχουσι μῆκος 350,000 χιλιομέτρων· εἰς διπρεσίαν τῶν σιδηροδρόμων τούτων κατεσκευασμένταν ἀπράμαται μὲν 105,000, ἀμάξαι δὲ ἐπιβάτας 210 χιλιάδες καὶ ψυχάξι φορτηγοὶ 245,000, διὰ τὰ

...άντα ἐδαπανήθησαν ἐν ὅλῳ περὶ τὰ 100
ακτομυρία α φράγκων.

••• Τὸ ἐπόμενον ὀρκετὰ κωμικὸν συμβέβην εὐ-
ρίσκουσεν ἐν τινι παρισινῇ ἐφημερίδι.

Γέρων τις, ὅτις πρὸ ἐτῶν ἀπέθανεν ἐν Παρι-
σίοις, ἐκληροδότησεν ὑπὲρ ἕνδει σκύλου του, διν
ὴγάπτα πολὺ, σημαντικὸν ποσὸν ἵνα πληρώνεται
κατὰ τριμηνίαν εἰς γυναικα ἀναλαβοῦσαν νὰ διε-
τρέφῃ τὸν σκύλον. Τὸ κληροδότημα θὰ ἔτελεί-
ωνεν, διτον θ' ἀπέθνησεν δ σκύλος· ἡσας τότε δὲ
ἡ γυνὴ ὑπεγρεζοῦτο νὰ περιποιῆται τὸν Ἀζώρ καὶ
νὰ τὸν περιφέρῃ καθ' ἐκάστην, δικαίων δ κύ-
ριος του, εἰς τακτικὸν περίπατον. Οὕτω δὲ καὶ ἐ-
γίνετο, ἡ τούλαχιστον ἐφαίνετο διτον γίνεται. "Α-
μα ἔληγεν ἡ τριμηνία, ἡ φύλαξ τοῦ σκύλου με-
τέβησε τακτικὰ εἰς τὸν ἐκτελεστὴν τῆς διαθή-
κης τοῦ μακαρίου, φέρουσα μεθ' ἐκυτῆς τὸν
σκύλον, καὶ τὸ εἰσόδημα ἐπληρώνετο τακτικά.

— Πόσων χρονῶν εἶνε δ' Ἀζώρ; ἡρώτησε πολ-
λάκις δ' ἐκτελεστὴν τῆς διαθήκης ἀνοίγων τὸ τα-
μεῖον του.

— "Ω! ὅλο γρονχός καῦχονος, ἀπεκρίνετο ἡ
γυνὴ κρατοῦσα τὸ ζῷον ὑπὸ τὴν μασγάλην τῆς
μισσοκεπαχμένον μὲ τὸ σάλιόν της.

Τοφόντι δ' Ἀζώρ ἐγήρασκε, χωρὶς ἐν τούτοις νὰ
φρίνεται διτον ἡ ἐπιστρεψεις τῶν ἐτῶν ἡπείρεις σπου-
δαίων τὰς πολυτίκους ἡμέρας του, διότι εἴχε
πάντοτε ἀνοικτοὺς ζωηροτάτους ὀρθαλμούς καὶ
ἐφαίνετο ὡς νὰ ἐπιστοποίει καὶ αὐτὸς τὸν ἀριθ-
μὸν τῶν χρυσῶν ναποθεοείων, τὰ ἁποῖκα ἐμε-
τροῦντο χάριν του.

Δέκα ἔτη παρετήλθον οὕτω. "Ο Ἀζώρ παρουσι-
ᾶσθετο τακτικὰ κατὰ τριμηνίαν, φερόμενος ἀπὸ
τὴν κυράν του καὶ ἔχων ζωηρῶς λάμποντας τοὺς
ὄφικαλμούς.

— Δὲν θ' ἀποθάνῃ λοιπὸν ποτὲ αὐτὸς δ σκύλος! παρετήρησεν ἡμέραν τινὰ δ' ἐκτελεστὴν τῆς
διαθήκης, δ ὅποιος εἴχεν ἀρχίσει νὰ ἀνυπομονῇ.

— "Α! τὸν περιποιοῦμαι τόσον καλά, τὸν
καῦχον! παρετήρησεν ἡ γυνὴ.

— Ποτὲ δὲν τὸν εἴδα νὰ περιπατῇ, ὑπέλαβεν
δ' ἄλλος, μήπως εἴνε παράλυτος;

— Μάλιστα, κύριε, παράλυτος δ καῦχονος!

— "Ετοι βέβαια πρέπει νῦναι, ἀφοῦ δὲν στέ-
κεται ποτὲ 'ς τὰ πόδιά του.

Καὶ ταῦτα λέγων πλησιάζει καὶ λαβῶν τὸν
Ἀζώρ, τὸν ἀποθήτει ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Φρίκη! δ' Ἀζώρ ἥτο βαλσαμωμένος! Πρὸ πέντε
χρόνων ἡ ψυχὴ του εἴχεν ὑπάγει εἰς ἀντάμωσιν
τοῦ κυρίου του, καὶ ἡ παχύπόνηρος γυνὴ, φοβου-
μένη τὴν λῆξιν τοῦ εἰσοδήματος, ἐπεριποιεῖτο μὲ
μεγάλην ἐπιψίλειαν αὐτὸν ἀντὶ τοῦ σκύλου...

Καὶ δ' Ἀζώρ εἴχεν ἀποθάνει ἀπὸ πεῖναν!

••• Πρὸ διλίγου χρόνου ἀπεβίωσεν ἐν Παρισί-
οις φρενοθλαβής ἐν ἡλικίᾳ 103 ἐτῶν, καλούμε-
νος Ζουμπισσίς, γγωστὸς δὲ ὑπὸ τὴν προσωνυμίαν
"Υελιρος ἄρθρωπος" οὗτος εἴχεν εἰσαχθῆ εἰς Βι-

σέτρην τῷ 1797, ἐνθι ἔμεινε μέχρι τοῦ θανάτου
του.

Ο Ζουμπισσίς δειπνοκαέτης ὃν ἐπληγώθη βα-
ρέως τὴν κεφαλὴν ὑπὸ πτώσεως ὑέλου παρεχύ-
ρου· ἐκ τῆς ἐπελθούσης δὲ πληγῆς, ἥτις ἐπὶ μα-
κρὸν χρόνον ἔμεινε ἀθεράπευτος, προσεβλήθη δ
ἐγκέφαλος καὶ ἐπῆλθε δικτάρχεις τῶν φρενῶν.
Κατάρχας κατέστη ἡλίθιος, οὔτε ποτε δια-
πέστησεν, καὶ τότε ἐνέκλεσαν αὐ-
τὸν εἰς Βισέτρην. Αὐτόθι καθητούχασε μικρὸν, ἀλλ'
δ μυστυχής εἴχε τὴν τρομερὰν ἰδέαν, ἥτις δὲν
ἐγκατέλιπεν αὐτὸν μέχρι τοῦ θανάτου του, νὰ
πιστεύσῃ ὅτι τὸ σῶμά του συνέκειτο ἐξ ὑέλου,
καὶ ὅπως μὴ θραυσθῇ ἔμεινε ἀνίητος καὶ σω-
πηλός. Ἐν τῷ χρονικῷ δικτάρχηματι 83 ἐτῶν ἀ-
παξ μόνον ὥμιλης ζητήσας καπνόν.

Ἐκ τοῦ ληθάργου τούτου ἐξῆλθε μικρὸν κατὰ
τὸν τελευταῖον πόλεμον, ταρχηθεῖστος τῆς δικ-
νοίας του ἐκ τοῦ κρότου τῶν βούρδων, αἵτινες
διερρηγύνοντο ἐν Παρισίοις. Τότε ἥρχισε νὰ βα-
δίζῃ κλονούμενος καὶ νὰ προφέρῃ ἀσυναρτήτους
λόγους. Ἐκτοτε ἐπανέπεσε πάλιν εἰς τὴν πένθιμον
σιωπὴν καὶ καταπληκτικὴν ἀκινησίαν, ἥτις συ-
εκίνει καὶ τοὺς μᾶλλον σκληροκαρδίους ἀνθρώ-
πους βλέποντας αὐτόν.

••• Ο διάσημος στρατάρχης τῆς Πρωσίας
Βράγγελ ἥτο ὄνομαστὸς καθ' ὅλον τὸν πρωσικὸν
στρατὸν διὰ τὰς ἴδιοτροπίας του.

··· Ημέραν τινὰ ἀπαντᾷ ἀξιωματικὸν, φέροντα
τοὺς πτερυνιστῆρας παρὰ τὸν κανονισμόν.

— Σὲ θέτω ὑπὸ κράτησιν ἐπὶ εἰκοσιτέσσαρας
ώρας, λέγει πρὸς αὐτὸν διαβάσθεν, φέροντας
ὅρας, ὅτις εἴχεν μέχρι τὸν κανονισμόν.

··· Ο ἀξιωματικὸς, τοῦ διποίου σπουδαίου ὑπό-
θεσιν ἐμβατιώνεν ἡ κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην
φυλάκισις, ἀποτολμᾷ νὰ παρατηρήσῃ διτον καὶ
αὐτὸν τὸν στρατάρχην οἱ πτερυνιστῆρες δὲν ἥ-
σαν καθηλόντες κατὰ τὸν κανονισμόν.

— Αληθινά! ὑπόλαμβάνει δ στρατάρχης. Διά-
βολε! Αὐτὸν δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἔτσι· οἱ πάν-
τες πρέπει νὰ συμμορφωνῶνται πρὸς τὸν κανονι-
σμόν.... Λοιπὸν, νὰ κάμης ἀκόμη καὶ ἀλλας
εἰκοσιτέσσαρες ὥραις... ἀντὶ ἐμοῦ.

Ε Σ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Πρὸς ἐξάλειψιν τῶν ἐξ ἐλαῖου ἡ λίπους αηδί-
δων ἐπὶ τὸν ἐνδυμάτων, κοινῶς λεκέδων, λάθε
χολὴν βοείαν, διάλυσσον ἐν ὕδατι 2 δικάδων, καὶ
κτύπησον τὸ ὕδωρ καλῶς διὰ κογλιαρίου μέχρι
σχηματισμοῦ ἱκανοῦ ἀφροῦ· εἴτα δὲ διὰ Φύκτρας
τριψόν καλῶς τὰ κηλιδωμένα μέρη καὶ ἀπόπλυ-
νον εἴτα διὰ καθαροῦ ὕδατος. Ἡ συνταγὴ αὕτη
ἐφαρμόζεται διὰ τε τὰ ἐξ ἐριούχου καὶ διὰ τὰ
ἐκ μετάξης ἐνδύματα.

Κυρία Ξ*